

har været til de almindelige løbende Embedsmandslønninger og nu til Inspektions-skibet, vil man forstaa, at der ikke kan foretages virkelig samfundsgavnligge Foranstaltninger paa Færøerne.

Det er ogsaa urigtigt, naar det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) siger, at der har været en Bevægelse oppe paa Færøerne for fuldstændig at udskille den lovgivende Myndighed. Der har derimod været en Bevægelse oppe for at faa de særlige færøske Anliggender lagt ind under Lagtinget. De er jo faktisk for en stor Del inde under Lagtinget; i Loven forudsættes ganske tydeligt; at Lovforslag, som angaar rene færøske Forhold, Hvalfangst o. l., skal forelægges Lagtinget. Lagtinget har ganske vist nu kun en raadgivende Myndighed, men der tages jo i høj Grad Hensyn til den, og Rigsdagen har Gang paa Gang givet Lagtinget Fuldmagt paa Omraader, der absolut ligger indenfor Lovgivningens Omraade. Der staar jo i mange Love en Slutningsparagraf, hvori det hedder: Denne Lov gælder ikke for Færøerne, men kan ved kongelig Anordning udvides til at gælde for Færøerne. Dette sker paa den Maade, at Lagtinget træffer nogle Bestemmelser, som i Almindelighed accepteres af Regeringen. Der foregaar ved denne Befuldmægtigelse faktisk en Overførelse til Lagtinget af en Del af Lovgivningsmagten.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing citerede Udtalelser, som skulde være faldet fra Ordføreren for Selvstyrepartiet, men jeg maa gøre opmærksom paa, at der ikke optages noget stenografisk Referat, og de Udtalelser, som det ærede Medlem citerede, er, saa vidt jeg kan høre, tagne fra Modpartiets Blade, og ærede Medlemmer ved sikkert, hvordan der refereres i et Modpartis Blade, naar man ikke holder sig til stenografisk Referat.

Lovforslaget indeholder efter min Mening væsentlige Mangler, men paa den anden Side paa et enkelt Punkt et demokratisk Fremskridt, som jeg giver min fulde Tilslutning, nemlig det, at der gives Kvinder Valgret. Naar nu det høje Ting utvivlsomt vedtager Lovforslaget, tror jeg, det for det første er begrundet i, at der i dette høje Ting og i Rigsdagen i det hele taget hersker det gode Princip, at man saa vidt muligt følger Lagtingets og Lagtingsflertallets Indstilling, og at man altsaa i dette Tilfælde helst ser, at Færingerne selv gennem en Lagtingsflertalsbeslutning fremsætter Ønske om at knuse Embedsprivilegierne. Paa samme Maade som vi her i Rigsdagen maatte

overvinde Modstanden mod Privilegierne indenfor selve Rigsdagen, tror jeg ogsaa — og jeg haaber, det sker snart —, at Modstanden mod Privilegiernes Afskaffelse brydes i Lagtinget. For det andet vil man vedtage dette Lovforslag, fordi det ikke vil kunne naa at blive Lov, hvis det ikke bliver vedtaget nu. Ærede Medlemmer havde maaske aldrig troet, at de skulde bringe et særligt Offer til de færingske Kvinder, men det gør de frisindede Medlemmer nu, hvis de vedtager dette Lovforslag.

Lad mig til Slutning angaaende de Forhold, som har eksisteret i Lagtinget og delvis endnu eksisterer der, om end dog naturligvis ikke altid i lige høj Grad, citere nogle Udtalelser, som den første færøske Repræsentant i dette Ting fremkom med i sin Tid under Behandlingen af Lagtingsloven. Han sagde: „Jeg skal . . . gøre opmærksom paa, at jeg vilde ønske, at det ærede Tings Medlemmer havde været Vidne til, hvorledes Amtmanden idelig blander sig i Diskussionen, at han stadig taler siddende fra sit Formandssæde, medens andre Medlemmer rejser sig op, naar de have Ordet, at han fløjter ad de Medlemmer, hvis Taler han ikke ynder, at han overskrider den af Tinget vedtagne Forretningsorden . . ., men jeg lever i det Haab, at naar Myndigheden er steget til sin højeste Spidse, vil den falde omkuld af sig selv“.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sporon-Fiedler: Det ærede Medlem for Færøerne (Edward Mortensen) fandt det mærkværdigt, at en Fiskerbefolkning sender en Højremand ind i Tinget. Dette beror paa en stor Misforstaaelse. Baade Søfolk og Fiskere er et besindigt og fornuftigt Folkefærd, som undertiden søger og naar deres Maal ved at krydse mod Vinden og ikke ved at glide med Strømmen. Derfor og netop derfor har de saa fuldstændig rigtigt set, at deres Interesser er i gode Hænder hos en konservativ Mand. Saaledes har det altid været, saaledes er det, og saaledes vil det formentlig ogsaa vedblive at være.

J. C. Christensen: Det ærede Medlem for Færøerne maa enten ikke ganske have hørt, hvad jeg har sagt, eller ogsaa have misforstaaet mig, naar han gaar ud fra, at jeg har udtalt, at i 1814 gav Fær-